

**Programma Quo Rector Et Senatus Academiae Rostochiensis funus ... Viri-
luvenis Johannis Alberti Cothmanni L. L. Studiosi solertissimi Patre Viro ... Dn.
Joanne Cothmanno, Icto ... Nati Hicq[ue] Rostochii die XXVI. Maii ... Anno cl Ic L.
pie denati Et Gustroviae Christiano ritu terrae mandandi Commiserationis &
honoris ergo prosequuntur**

Rostochii: Kilius, 1650

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770472052>

Druck Freier Zugang

Senat. Universit.
in J. A. Cothmann.
R. (1650.)

45

PROGRAMMA

Quo
RECTOR
Et

Senatus Academiae Rostochiensis
funus

Præstantissimi & Eruditissimi Viri. Juvenis

JOHANNIS ALBERTI,
COTHMANNI

L. L. Studiosi solertissimi
PATRE

Viro Nobiliss. Magnifico, Ampliss. & Consultissimo

DN. JOANNE COTHMANNO,

Jcto celeberrimo, Sacri Lateranensis

Palatii, Aulæq; Cæsareæ, & Imperialis Consisto-

rii COMITE: Illustris. DUCUM, MEGA,

POLENSIUM CANCELLARIO

Nati

Hicq; Rostochij die XXVI. Maij, circa horam tertiam
meridianam

ANNO clb lbc L,
pie denati

Et Gustavo Christiano ritu terræ

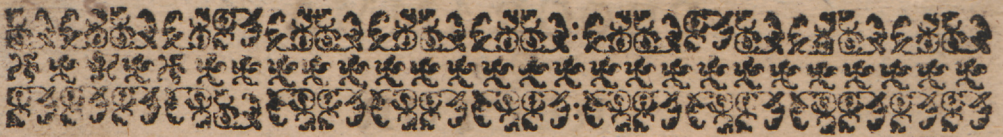
mandandi

Commiserationis & honoris ergo
prosequuntur.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

45

Quamvis mortalium nemini dubitandum sit, ab eo solo, qui solus est, fuit & futurus est sine termino, omnium mortalium vitæ terminum unice pendere: quamvis, inquam, nemo Christianus dubitare propter infallibilem S. Scripturæ canonem debeat: constat tamen, repertos fuisse, & hodiernum reperiri VIROStoto sanè orbe celeberrimos & experientissimos, qui salvo S. Literarum, hoc illove loco sensu, sedulo & accuratè in hunc humanæ vitæ terminum, quà fixum, quà vero mobilem, inquirendo desudarunt. Videbant, ad quam ne hiscere quidem fas est, immotam Sancti Spiritus auctoritatem, nempe, *Præcisos juxta Dei voluntatem hominibus dies esse, numerum mensuræ ejus esse penes Deum, penes eundem esse determinationes ejus, quæ transgredi nemo queat.* qui locus unus sit nobis loco omnium. Videbant autem simul, quotidianam experientiam testari, innumeros, modo non uno, filum vitæ sibimet ipsis præscindere, sive innumeris aliorum, vel insidiis, vel injuria, aliisque multis iisdemque variis casibus, filum illud præscindi. Exinde multa in utramque sententiam per quam doctè, & subtiliter fuere disputata, & impræsentiarum commodè disputari possent, nisi tutius esse videretur hunc evitare Labyrinthum & imitari beatissimum Paulum: illum, inquam, qui potatus est nectare beatorum, qui choris angelorum interfuit, qui vidit & audivit ineffabilia, qui ab altera parte noverat hominum in scrutandis divinis temeritatem. Quid aurem? revelatne tacenda?

87
cenda? imo vero ad hæc & horum similia exclamat stupore &
pavore perculsus, & tanquam tuba personat, exaltat vocem
sui clangoris, ut omnes pallidi & paviditaceamus. O altitu-
do divitiarum sapientiæ & scientiæ Dei, quam inscrutabilia
sunt judicia ejus & non vestigabiles viæ ejus! quis novit men-
tem domini? & quis consiliarius ejus fuit? Cum hic,
audis, profundum & altitudinem, time. Quis enim
profunda marium non expavescat? quis alta montium cacu-
mina non horreat, quis ibi non retrahit pedem simul & ocu-
lum? cum audis divitias, desidera. Cujus enim pectora non
cogit divitiarum fames? cum audis sapientiam, & cogni-
tionem, adora, & cum audis DEUM, ama. Sic & nobis agen-
dum omnino arbitramur, dum Præstantissimum Virum - Ju-
venem DN JOHANNEM ALBERTUM COTH-
MANNUM, æquitati & justitiæ, dum fata sinebant studio-
sissimum, Magni Parentis filium verè æmulum, præmatura
eheu! morte, in ipso eheu! ætatis flore, è numero viventium
sublatum esse ferè dolemus.

DEO summo rerum arbitro, ita visum fuit, illi ita pla-
cuit, ut transferretur, inter mortales vivens. Ereptus nunc
est, ne malitia mutaret intellectum ipsius, & do-
lus hujus mundi deciperet animam ejus. Quid enim fascina-
tio improba non potest? depravat quæ bona sunt & circum-
agitatio concupiscentiæ, transvertit mentem, malitiâ alio-
quin carentem. Sanctificatus & à delinquentibus jam separ-
atus es, ò JOHANNES ALBERTE, brevi spacio im-
plevisti longa tempora. Sed quare? Quia anima tua grata
erat Creatori, propterea festinavit tollere te ex improbita-
tis medio. Quis nisi malè sanus tibi hanc invideret felicita-

tem & TE ad hujus nostræ trågædiæ scenam reduceret? Est quidem, non diffitemur seculum hoc nostrum, omni Eruditionis modo atq; numero absolutissimum, sed quod dolendum, quò plus scientiæ, eò in hoc seculo conscientiæ minus. Fidem certè si spectes, quam sive Deo, sive proximo debemus, vix aliter poteris, quin exclames

Nunquam plus fidei perfidiæq; fuit!

Ote ergo iterum atq; iterum felicem, qui angelorum immittus choro, fidelitate frueris sine omni diffidentia atq; perfidia! Nostræ Juventutis, dum florebas, flos eras gratissimus: pariter amarunt & magnificerunt, quotquot te noverunt omnes: cujuscunq; ordinis hominibus charus vixisti, & facile affecutus es, quod Comicus difficilimum putabat, sine invidia laudem invenire & amicos parare. Ad animam quippe & indolem præclarissimam, quum talis accedit institutio, qualem paulo post dicemus, quid non præclari exinde solet existere? Natus est autem hic desideratissimus noster JOHANNES ALBERTUS, LUBECÆ (ubi tunc, tempore luctuosissimo, cum apud nos, illius oceani & Balthici maris Architalassi invisum nomen, omnium aures personabat, gravissimus DN. Cancellarius, Parens mæstissimus, Serenissimo & Celsissimo nostro Principi DN. JOANNI ALBERTO, cujus memoria sit in æterna benedictione, à functionibus publicis in exilio existens, vitam agebat) XIV Decemb: hora VI. matutina anno clo lacc XXX. & ejusdem XXVII. per baptismum in album cæli candidatorum relatus est, compatribus gaudens ambobus Clementiss. & Celsiss. nostris Principibus germanis fratribus, DN. DN. ADOLPHO FRIDERICO & JOHANNES ALBERTO, quorum ille propriis palmis

57
palmis makariten nostrum sacro lavandum fonte obrulit & uterq; Princeps, ut singularem affectum & benevolentiam, erga fidelissimum suum *εργολάωτην* quam uberrimè testaretur, convivio præsentia sua deesse haud voluit, Educationem domesticam quod attinet, talis ea fuit & plurimis nota, ut prudentior & cordatior vix excogitari possit alia: Paternus enim oculus ipse inspector fuit, atq; *ἐκ βρέφους* ad pietatem & S. Bibliorum lectionem, præceptis & exemplis filium adduxit, unde factum ut noster JOHANNES ALBERTUS admodum adhuc juvenis inusitata ferè in illa ætate suæ eruditionis in historicis & aliis humanitatis studiis specimina dederit, & hoc ipso magnam spem futurorum præclare ge-
rendorum DN. Parenti excitaverit. Hic Rostochij, DEO pietatem, studiis industriam & Præceptoribus, ut & Hospiti suo Rev. Pl. & Cl. DN. AUGUSTO VARENIO, S.S. Theol. D. & Hebraic. Litter. Prof. apud nos celeberrimo, per biennium, debitam reverentiam usq; ad mortem exhibuit. Proximū maximè semestre inter alia magna cū admiratione in ediscendis tit. de regul. Juris & V.V. significationibus diurno & nocturno labore consummavit. Sub prædicti DN. Prof. præsidio, ante biennium collegium universale, chronologico-Historicū, ante annum Collegium Geographicum universale; sub præsidio vero Consultissimi & Excellentissimi DN. D. JOACHIMI SCHNOBELII, Colleg: institut. Pandectarum disputatorium, & juris publici, habuit, cæterorumq; Dnn. Professorum auditor fuit sedulus.

Præclaram autem piè defuncti nostri Genealogiam, quæ concernunt, ea jam ex ordine huc adponemus. Patrem coluit, Virum Nobilissimum, Magnificum, Amplissimum, &

Consultissimum DN. JOHANNEM COTHMAN-
NUM. | Jctum celeberrimum, Sacri Lateranensis Pala-
tium, Aulæq; Cæsariæ, & imperialis consistorii COMITEM, Illu-
striss. &c. *Megapoleseos Ducum* Cancellarium gravissimum, & quam op-
timè meritum. Matrem vero AGNETAM *Gulen*/ matronalium vir-
tutum quondam decus prænobile, quæ Anno clæ Idc XLV pie & pla-
cidè in Domino obdormivit, & huic mundo tergum, Deo autem Crea-
tori & Redemptori pectus animamq; dedit. Avum paternum habuit
THEODORICUM COTHMANNUM, Reipublicæ Lemgovienfis
Consulem, Virum spectatæ virtutis & integritatis, cujusq; fides, indu-
stria, dexteritas, & opera isti Reip. insigniter navata, plurimum profuit,
eaq; de causa omnibus bonis longe charissimū. Hujus præcellentis Viri
Majores Patricia & consulari dignitate a trecentis annis florentes, fuere
conspicui, quorum præclara vestigia, si summum numen concessisset, de-
functus noster, sine dubio fuisset secutus. Avum maternum habuit, p. m.
Dn. BALTHASARUM *Gulen*/ nostræ urbis civem honestum & Pa-
triticium. Avia paterna ipsi fuit AGNETA *von der Lippen*/ Materna
autem Avia ANNA *Grotten*/ pia, proba, casta & ab omnibus bonis
amata matrona. Proavum habuit Dn. BERNHARDUM
von der Lippe/ Comitisa Lippa Cancellarium quondam auro contra
chariorem, ex familia insigni & prænobili oriundum. Proavum ma-
ternum Dn. BALTHASARUM *Gulen* Rostochiensis Reipubli-
Consulem gravissimum.

Proaviã paternã habuit MARGARETAM *Sanderes*/ maternam vero
habuit ANNAM *Kirchhofes*/ ex pervetusta & famigeratissima illa
familia *der Kirchhofen*/ prognatam, sororem genuinam, celeberrimorum
Ictorum D. LAURENTII & D. LAMBERTI *der Kirchhofe*/
quorum Pater Avus & proavus consulari dignitate, apud Rosto-
chenses, fuere jam plus quam a trecentis annis, conspicui. Tanta
tamq; insigni illustrium Majorum catervã stipatus, noster pie defun-
ctus, juvenis XX. annorum, ad sublimia natus, naturæ debitum exsol-
vit, & cum Deus voluerit, exsolvere debuit, voluit. Cum enim XXIII.
Maij male se habere sentiret, postridie ejus diei Medici, Excellentiss.
& Experientissimi Dn. D. STOCKMANNI, cujus industria vi-
gilan-

57
gilantia, & anxia cura, non uni nostrum constat, usus operæ,
aliquanto melius habere cæpit, doloribus capitis & angustia
pectoris mitigatis; quin etiam sequenti XXV. die, varioli,
cum continuo totius corporis madore, jam apparuerunt in
dorso præcipuè & facie, tanto cum levamine, ut hilari
esset animo, & optima quæq; speraret, tum ipse, tum ad-
stantes, nec minus Medicus, qui hora 6. ægrum relinquens
divinæ protectioni eum commendavit. Vigesimo sexto die, ho-
ra septimâ matutina, iterû accedens Medicus, tantam mutatio-
nem in urina & pulsuprehendit, ut nō leviter obstupesceret:
videbat enim ad agonem omnia esse proclivia & artem medi-
cam prorsus respui. Durante autem morbo continuis & per-
petuis precibus cum Deo egit, nunquam passus fuit è mani-
bus sibi enchiridion precum, quibus assuetus erat, excuti.
Testatur Hospes, testantur commensales, quam avidè expeti-
verit preces & Psalmos sibi prælegi, præprimis Ps. LI. ad cujus
prælectionem, frequenter ingeminavit illud publicani: *O De-
us propitius esto mihi peccatori. Misere mei ò alme misericordiarum
Pater. Adjuva & salva me ò bone JESU.* Ipse Jacobæ Eccle-
siæ Pastor, Pl. Reverendus DN. M. CHRISTIANUS
MICHAEL, morituri animam seriis precibus Deo com-
mendans, cum ultimum fidei signum alta postulare voce, ex-
pansis manibus & digitis, fiduciam in salvatorem JESUM
CHRISTUM ostendit. In hisce piis meditationibus, & san-
ctissimis desideriis atq; suspiriis, placidissimè in vera fide sine
ullo doloris sensu, exspiravit, animamq; summo ejusdem
Authori & servatori reddidit.

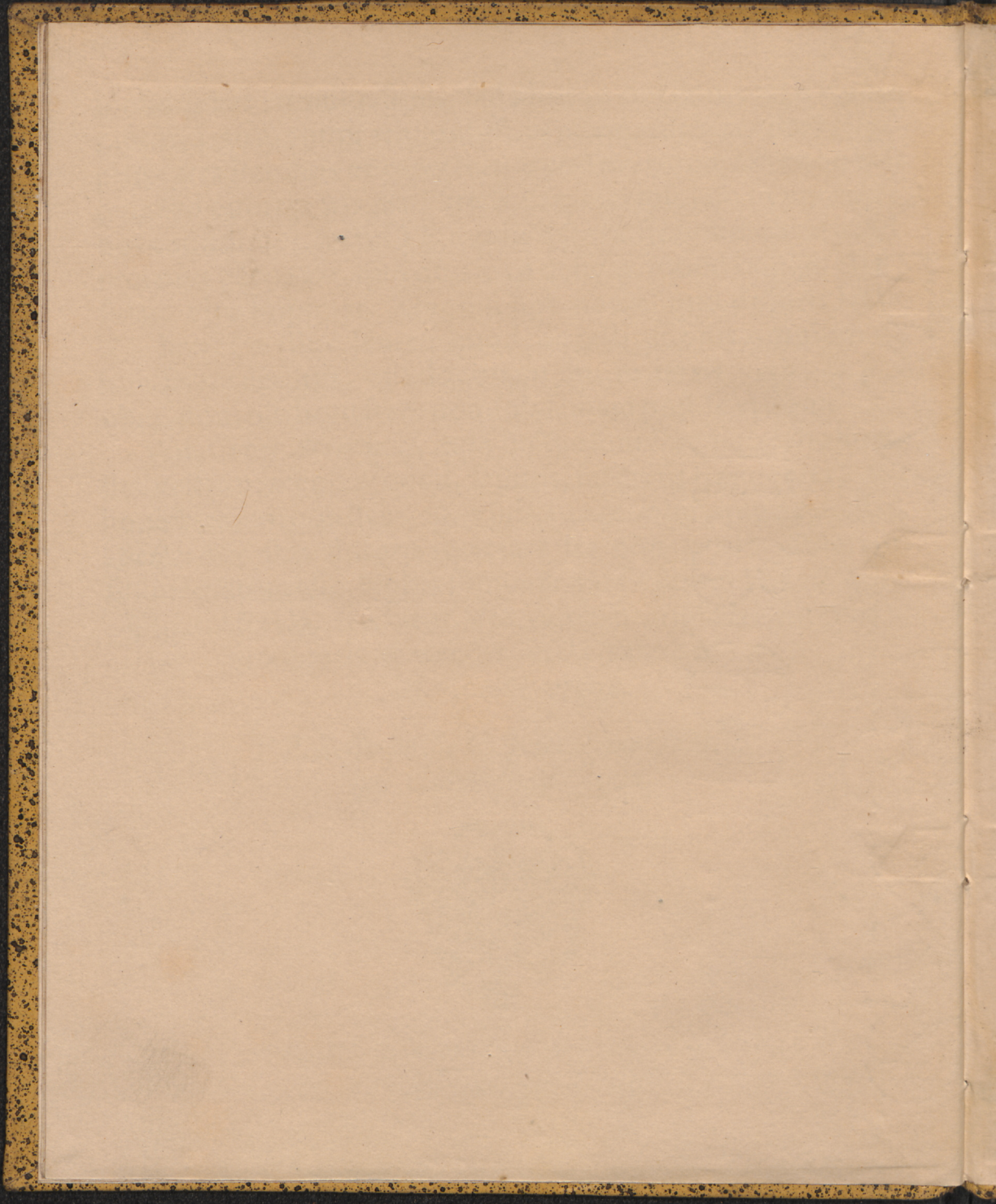
Quantum in corde Patrio tristissimus hic nuncius dolorem
concitarit, cuius facile est colligere; dolendus enim illi non est
bimulus

bimulus aut trimulus filius, sed filius in optimo ætatis vigore raptus, à cursu animi atq; industriæ præmaturè revocatus, raptus extra Parentis conspectum, quod mærorem sane non minuit. Sed oportet, Magne Parens, ut temet ipso jam sis major, & nos confidimus, luctui TE modū facturū, si consideraveris, ad rem non pertinere, quo quis loco desinat, modo bonam clausulam vitæ imponat. Quod si hoc non aliquo doloris fasce TE levat: at illud leniat, quod die restitutionis omnium illum sis recepturus, quodq; quam diu in terris vixit, & piè obiit, non, nisi honestam nominis famam post se reliquit.

Vos, *Cives Academici*, quia luctuosum hoc funus, honorifica vestra præsentia (quod, scimus, faceretis frequentes) cohonestare jam non licet, agite sultis, sequimini, quod potestis, affectu & vestra doloris societate. Ita non parum dolorem suum levatum esse, Nobilissimus & Gravissimus Dn. CANCELLARIUS, fatebitur. Vos vestræ mortalitatis singulis momentis memores, rectè valete & circumspectè vivite.

*P.P. Rostochij die V. Junii Anno c13 lxxL.
[sub Universitatis sigillo.]*

palmis makariten nostrum sacro lava
 uterq; Princeps, ut singularem affectu
 erga fidelissimum suum ^{epodiānu} quan
 convivio præsentia sua deesse haud
 domesticam quod attinet, talis ea fuit
 prudentior & cordatior vix excogita
 enim oculus ipse inspector fuit, atq;
 S. Bibliorum lectionem, præceptis &
 xit, unde factum ut noster JOHAN
 admodum adhuc juvenis inusitata f
 ditionis in historicis & aliis humani
 dederit, & hoc ipso magnam spem
 rendorum DN. Parenti excitaverit. H
 tatem, studiis industriam & Præce
 ti suo Rev. Pl. & Cl. DN. AUGUST
 Theol. D. & Hebraic. Litter. Prof. apu
 biennium, debitam reverentiam usq
 Proximū maximè semestre inter alia
 in ediscendis tit. de regul. Juris & V. V. si
 & nocturno labore consummavit,
 præsidio, ante biennium collegium
 logico-Historicū, ante annum Collegi
 versale; sub præsidio vero Consultiss
 DN. D. JOACHIMI SCHNOE
 tut. Pandectarum disputatorium, & j
 terorumq; Dnn. Professorum audico
 Præclaram autem piè defunct
 quæ concernunt, ea jam ex ordine h
 coluit, Virum Nobilissimum, Magnifi

A 3

te obtulit &
 evolentiam,
 è testaretur,
 ducationem
 is nota, ut
 ia: Paternus
 d pietatem &
 filium addu
 L B E R T U S
 tate suæ eru
 s specimina
 præclarè ge
 xj, DEO pie
 ut & Hospi
 E N I O, S.S.
 berrimo, per
 m exhibuit,
 admiratione
 nibus diurno
 ti DN. Prof.
 le, chrono
 aphicum uni
 cellentissimi
 Colleg: insti
 ci, habuit, cæ
 lus.
 genealogiam
 mus, Patrem
 llissimum, &
 Consul-

